

Lezing Eetbare tuinen

Lezing "Eetbare tuinen" door Nicole Recourt op 19 september 2013

Deze lezing werd gehouden in het kader van het mede door de Stichting Milieuzorg Zeist e.o. georganiseerde lezingencyclus "Groen dichterbij"

Zo'n 30 geïnteresseerden waren naar de bibliotheek in Zeist gekomen voor de lezing "Eetbare tuinen" door Nicole Recourt. Dit was de derde van een serie lezingen rond het thema "Groen dichterbij", die de Idea Bibliotheek Zeist in samenwerking met de lokale natuur- en milieuorganisaties organiseert in 2013.

Levenskunstenaar Nicole Recourt is een bevlogen vrouw die vanuit de verbinding met moeder aarde haar dromen graag omzet in daden, en dan vooral wat betreft eetbare bossen als moestuinen. Uitspraken van haar in dat kader zijn: "verander een gewone tuin in een eetbare en duurzame tuin" en "maak plantsoenen eetbaar of richt een buurtmoestuin op". Die dromen in vervulling laten gaan, ging echter niet vanzelf. Op de weg daar naartoe en haar verzoek om financiële steun daarvoor, stuitte ze dan ook soms op weerstand. Er gloorde echter licht aan de horizon toen ze via de Milieudienst Zeist in contact kwam met de Amandelhof, een zorgcentrum aan de Arnhemse Bovenweg in Zeist. Samen met zo'n 15 gelijkgestemden van Transition Town Zeist, ging ze in oktober 2012 aan de slag in de achtertuin van de Amandelhof. Waar nodig werden graszoden verwijderd, maar verder werd er zo min mogelijk ingegrepen om de harmonie c.q. het natuurlijk evenwicht te behouden. Dit resulteerde in een tuin die deels traditioneel is, deels biologisch en deels op basis van de principes van Transition Town. De bewoners van de Amandelhof hadden duidelijk tijd nodig om te wennen aan dit nieuwe tuinconcept en waren aanvankelijk niet zo actief. Door gerichte informatie over het project veranderde die houding en leidt het nu tot ontmoetingen tussen bewoners onderling en met de buurt en haalt het mensen uit hun eenzaamheid. Daarmee onderstreepte Nicole het belang van goede communicatie.

Uit de permacultuur werd de kruidenspiraal en het gebruik van stro overgenomen: door de planten in een opgaande spiraal te laten groeien, ontstaat o.a. een natuurlijke schaduw en wordt warmte vastgehouden door stenen. Bij die spiralen maakt Nicole ook gebruik van dakpannen. Kruiden in die spiraal zijn o.a. bieslook en Oost-Indische kers. Daarnaast worden courgettes en pompoenen verbouwd en is er een insectenhotel, gemaakt van een dikke plak hout waarin gaatjes zijn geboord. . In Frankrijk was het eetbare bos Haute Vienne met kersenbomen, walnoten en bramen een duidelijk voorbeeld voor Nicole. Zo ook Todmorden in Engeland. Daar geldt het adagium incredible edible (ongelooflijk eetbaar), of te wel: er is meer eetbaar dan we denken. Tevens maakt het mensen meer bewust van ecologische processen. In dat kader noemde ze ook de Hugelkultur van Sepp Holzer. Daarbij wordt met een overvloed aan houtig tuinafval als ondergrond een soort verhoogde tuin gerealiseerd. In de loop der jaren wordt het houtige materiaal afgebroken en ontstaat er een rijke bodem. Overigens zijn niet alle houtige gewassen even geschikt voor toepassing in de Hugelkultur. Na de pauze volgde er een gedachtewisseling, waarin o.a. werd aangegeven dat er in de herfst en winter op woensdagochtend van 9.30 tot 12.00 uur gewerkt kan worden in de tuin bij de Amandelhof. Nu de tuin bij de Amandelhof op de rails staat, gaat Nicole verder met het realiseren van haar droom, waarbij ze beseft dat ze vooral kleine stappen moet zetten. Zo is ze nu actief in Soesterberg, waar ze een kruidenpluktuin heeft aangelegd en waar ook aardbeien worden verbouwd. Ook is ze bezig met schoolprojecten op de werkplaats van Kees Boeke in Bilthoven en drie basisscholen in Amerongen. Verder is ze in Zeist in de wijk Couwenhoven met een kruidentuin gestart. Vanuit haar bevlogenheid ziet ze

ook mogelijkheden voor een werkgelegenheidsproject en als leverancier voor de voedselbank. Daarnaast zouden braakliggende bouwterreinen voor natuur of een natuurlijke moestuin kunnen worden gebruikt. Al met al een lezing die aanzet tot denken over mogelijkheden van stadstuinbouw, hoewel diepgaande informatie niet zo aan de orde kwam.

Tekst: Sophieke Nijhuis